

Det ærede Medlem skænkede saa det kongelige Sundhedskollegium en venlig Tanke og græd en Taare over dets dødelige Afgang. Som det ærede Medlem meget rigtigt udtalte, har han selv aldrig været nogen Beundrer af det kongelige Sundhedskollegium. Der er mange Udtalelser af det ærede Medlem i den Retning, og en Begræder af dets Død er det ærede Medlem vistnok alene bleven paa Grund af, at denne selvvalgte og selvforskyldte Død fandt Sted under et Sammenstød netop med mig. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme nærmere ind paa det Sammenstød, der var mellem det kongelige Sundhedskollegium og mig, thi ærede Medlemmer, som interessere sig for at opfriske dette Spørgsmaal, ville i Anmærkningerne til Finansloven finde oplyst alt, hvad der angaar denne Sag, baade Sundhedskollegiets Klager og forskellige Skrivelser og de forskellige Skrivelser, der ere udgaaede fra Ministeriet til Sundhedskollegiet angaaende denne Sag. Naar derimod det ærede Medlem siger, at min Administration af Sundhedsvæsenet i det hele taget indenfor Lægestanden har vakt den største Misfornøjelse, og at dette særlig gælder med Hensyn til Besættelsen af Landets Lægeembeder, skal jeg dertil sige, at det er muligt, at der indenfor større eller mindre Dele af Lægestanden kan være en saadan Misfornøjelse til Stede. Men min Trøst i saa Henseende er, at jeg føler mig fuldt forvisset om — og det har jeg ikke blot i Dag, men ved mange andre Lejligheder haft Anledning til at bemærke —, at der ude omkring i Befolkningen er den største Veltillfredshed med min Administration af Lægevæsenet og alt, hvad dermed staar i Forbindelse. Saa talte det ærede Medlem om Besættelsen af nogle Distriktslægeembeder, han talte om Besættelsen af et Distriktslægeembede i Hillerød, og det ærede Medlem — jeg fortænker ham ikke deri, det er i saa nøje Overensstemmelse med min Opfattelse af det ærede Medlem — kunde naturligvis kun underlægge denne Sag som saa mange andre Sager personlige Motiver. Jeg kan nu ikke være forpligtet til ved alle de forskellige Embedsbesættelser, der i min Tid have fundet Sted, altid at gaa rundt og have de forskellige Sagers Enkeltheder præsentere, men jeg skal dog efter min Hukommelse oplyse, at Forholdet i Hillerød var det, at der var to Læger i Hillerød, der søgte Embedet, og desuden en Mængde andre. Jeg har nu altid fulgt det Princip at besætte ledige Embedsplaces med en Læge, der i Forvejen prak-

tiserede paa det Sted, hvor Embedet var, fordi der navnlig i alle de mindre Byer indenfor Lægestanden er en meget betydelig Konkurrence, saaledes at naar man fra et fremmed Sted drager endnu en Læge til Byen, som oven i Købet faar den betydelige Praksis, der faktisk følger med at være Embedslæge, saa nedsætter man derved de i Forvejen tilstedeværende Lægers Kaar. Det er en Fremgangsmaade, som jeg altid, naar det har været muligt, har anvendt, og som jeg ikke een Gang, men mangfoldige Gange er bleven takket for af Læger i de paagældende Byer, ikke blot af den Læge, der fik Embedet, men ogsaa af de andre Læger i Byen, saaledes at i den Henseende har der indenfor de enkelte Kredse, hvor saadanne Embedsbesættelser have fundet Sted, ikke været nogen Misfornøjelse i alt Fald indenfor den lokale Lægestand. Naar nu Forholdet er det, at Embedet blev besat med Distriktslæge Heegaard, var det, fordi den anden Læge i Hillerød, hvorom der kunde være Tale, i Forvejen var stærkt optagen med offentlig Gerning. Han var, hvis jeg ikke husker fejl, Læge ved Amtssygehuset og havde vistnok endda noget mere offentlig Gerning, og jeg har i disse Forhold ogsaa søgt at gaa den Vej saa vidt muligt at fordele den offentlige Gerning mellem flere Personer. Jeg tror, det er rigtigt, at den, der skal være Distriktslæge, skal have Tid til at tage sig af alle de Smaafolk, der søge ham og i saa ringe Grad som muligt være bunden ved anden større offentlig Virksomhed. Det ærede Medlem talte dernæst om Embedsbesættelsen i Hvidbjerg, hvor Læge Michelsen fik Embedet. Derom gælder noget ganske lignende som det, jeg har sagt angaaende Embedsbesættelsen i Hillerød, idet Distriktslæge Michelsen i 3—4 Aar havde været bosat paa Stedet og derfor efter min Opfattelse havde en naturlig Adkomst fremfor alle de Ansøgere, der ikke vare bosatte paa Stedet. Selvfølgelig kunde det ikke i mine Øjne skade nogen af disse Embedsansøgere, at de tillige vare Læger hos Folk, hvis Opfattelse og Omdømme jeg sætter Pris paa. Med den sidste Bemærkning tror jeg ogsaa tillige at have besvaret det ærede Medlems Anke over, at en, eller var det maaske to, vare blevne Professorer. Det ærede Medlem besværede sig dernæst over, at Distriktslæge Melchiorson i Ringkøbing gik af, blev udnævnt til Professor — det er jo sket ved saa mange Lejligheder, at en Læge er bleven udnævnt til Professor — og senere blev Stiftsfysikus. Det forholder sig der-